

Miercuri, 25 martie 2009

Revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013

P6_TA(2009)0174

Rezoluția Parlamentului European din 25 martie 2009 referitoare la revizuirea la jumătatea perioadei a cadrului financiar 2007-2013 (2008/2055(INI))

(2010/C 117 E/16)

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 268 și 280,
- având în vedere procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona aflat în desfășurare,
- având în vedere Acordul interinstituțional (AII) din 17 mai 2006 dintre Parlamentul European, Consiliul și Comisie privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 iunie 2005 privind provocările politice și resursele bugetare ale Uniunii extinse în perioada 2007-2013 ⁽²⁾,
- având în vedere documentul de lucru al Comisiei din 3 noiembrie 2008 privind reforma bugetului pentru o Europă în schimbare (SEC(2008)2739),
- având în vedere Conferința privind reforma bugetului pentru o Europă în schimbare găzduită de Comisie la 12 noiembrie 2008,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2007 referitoare la proiectul de buget general pentru 2008 al Uniunii Europene (toate secțiunile) ⁽³⁾ și Rezoluția sa din 18 decembrie 2008 referitoare la proiectul de buget general pentru 2009 al Uniunii Europene (toate secțiunile) ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 29 martie 2007 privind viitorul resurselor proprii ale Uniunii Europene ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 referitoare la propunerea modificată de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Acordului interinstituțional din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară în ceea ce privește cadrul financiar multianual ⁽⁶⁾,
- având în vedere poziția sa din 4 decembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de creare a unui mecanism de reacție rapidă la creșterea prețurilor la produsele alimentare în țările în curs de dezvoltare ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 21 februarie 2008 referitoare la Al patrulea raport privind coeziunea economică și socială ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO C 139, 14.6.2006, p. 1.⁽²⁾ JO C 124 E, 25.5.2006, p. 373.⁽³⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 454.⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0622.⁽⁵⁾ JO C 27 E, 31.1.2008, p. 214.⁽⁶⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 263.⁽⁷⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0576.⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0068.

Miercuri, 25 martie 2009

- având în vedere Rezoluția sa din 12 martie 2008 privind evaluarea „stării de sănătate” a PAC ⁽¹⁾,
 - având în vedere concluziile Consiliilor Europene din 15-16 decembrie 2005, 21-22 iunie 2007 și 11-12 decembrie 2008,
 - având în vedere răspunsul Curții de Conturi Europene la comunicarea Comisiei intitulată „Reforma bugetului pentru o Europă în schimbare” (SEC(2007)1188),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru bugete și avizele Comisiei pentru afaceri externe, Comisiei pentru dezvoltare, Comisiei pentru control bugetar, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie, Comisiei pentru dezvoltare regională și Comisiei pentru agricultură (A6-0110/2009),
- A. întrucât Parlamentul European, Consiliul și Comisia au convenit asupra AII din 17 mai 2006 privind disciplina bugetară și buna gestiune financiară (AII din 17 mai 2006) în urma unor negocieri intense, bazate pe poziția de negociere a Parlamentului European din 8 iunie 2005, care se întemeia pe o analiză amănunțită a necesităților în vederea identificării priorităților politice și pe acordul convenit de statele membre în 2005;
- B. întrucât AII din 17 mai 2006 prevede ca, până la sfârșitul lui 2009, Comisia să prezinte un raport referitor la funcționarea acestuia și invită Comisia să efectueze o revizuire completă globală a tuturor aspectelor legate de cheltuielile UE, inclusiv de politica agricolă comună, de resurse și de compensarea în favoarea Regatului Unit, și să prezinte un raport referitor la aceste aspecte în 2008-2009;
- C. întrucât Comisia a lansat o amplă consultare publică în septembrie 2007, la care s-au înregistrat peste 300 de contribuții, și a găzduit o conferință pe tema „Reforma bugetului pentru o Europă în schimbare” la 12 noiembrie 2008, conferință care a marcat prima etapă a procesului de evaluare;
- D. întrucât Comisia intenționează să prezinte cel târziu în toamna anului 2009 o comunicare care să definească principalele orientări ale următorului cadru financiar și ar trebui să prezinte un raport despre funcționarea AII din 17 mai 2006 (etapa a doua a procesului), în timp ce propunerile pentru următorul cadru financiar multianual (CFM) și AII vor fi făcute de viitoarea Comisie (etapa a treia) în cursul anului 2010;
- E. întrucât procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona nu este finalizat;
- F. întrucât dispozițiile financiare ale Tratatului de la Lisabona stipulează că CFM va avea caracter obligatoriu din punct de vedere juridic în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene și o durată de „cel puțin 5 ani”;
- G. întrucât Tratatul de la Lisabona prevede o extindere a competențelor Uniunii Europene, extindere ale cărei consecințe s-ar putea reflecta într-un număr de politici noi pentru care ar putea fi necesare temeuri juridice și o finanțare corespunzătoare;
- H. întrucât instituțiile ar trebui să garanteze, prin calendarul următorului cadru financiar, legitimitatea democratică și adaptarea la mandatele Comisiei și Parlamentului în cât mai mare măsură, luând în considerare o eventuală prelungire și ajustare a actualului CFM până în 2015/2016;
- I. întrucât desemnarea unei noi Comisii și audierile programate să se desfășoare în acest context ar trebui să fie o ocazie pentru Parlamentul nou-ales să-i audieze și să-i evalueze pe noii comisari în ceea ce privește prioritățile lor politice și bugetele considerate necesare în acest sens;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2008)0093.

Miercuri, 25 martie 2009

J. întrucât evaluarea intermediară a programelor legislative în desfășurare, programată pentru 2010-2011, ar trebui să reprezinte o bază importantă pentru evaluarea viitoare a programelor în desfășurare și a priorităților viitoare și ar trebui să fie luată în considerare pentru o eventuală prelungire și ajustare a actualului CFM până la sfârșitul lui 2015/2016,

1. reamintește că Parlamentul a contribuit intensiv la elaborarea CFM 2007-2013 și a AII din 17 mai 2006, asigurând în același timp continuitatea legislației comunitare prin lansarea unui număr foarte mare de programe multianuale; consideră că majoritatea recomandărilor din raportul Parlamentului sunt încă valabile, deoarece sunt întemeiate pe o abordare ascendentă, care face legătura între sarcini și promisiuni, pe de o parte, și mijloacele bugetare necesare, pe de altă parte; în acest context, este de părere că anumite principii și orientări generale bazate pe experiența anterioară ar trebui transmise viitorului Parlament;

Abordare în trei etape

2. salută inițiativa Comisiei de organizare a unei ample consultări deschise, care urmărește găsirea de idei noi și identificarea tendințelor emergente; cu toate acestea, reamintește că, în limitele prerogativelor instituționale de care se bucură fiecare instituție, Parlamentul are dreptul să analizeze alte soluții și orientări, pe baza consultărilor și audierilor planificate pe cont propriu;

3. consideră că, pe parcursul ultimilor doi ani după intrarea în vigoare a actualului CFM (2007 - 2013) și a AII din 17 mai 2006, au fost înregistrate progrese în ceea ce privește cei trei piloni menționați de Parlament în rezoluția sa din 17 mai 2006 referitoare la încheierea unui acord interinstituțional⁽¹⁾: armonizarea priorităților politice și a necesităților financiare, modernizarea structurii bugetului și îmbunătățirea calității execuției bugetului UE; constată totuși că este loc de mai bine, în special în ceea ce privește întocmirea declarației de asigurare (DAS) convenite atunci, simplificarea normelor și ameliorarea utilizării fondurilor deja prevăzute, dar utilizate într-o măsură foarte redusă;

4. reamintește că este conștient de faptul că o serie de aspecte au rămas nerezolvate în acordul final, cum ar fi introducerea declarațiilor de gestiune naționale și regionale; subliniază apariția necesității de finanțare suplimentară pentru prioritățile politice ale UE, în special pentru Galileo, Institutul European de Inovare și Tehnologie (EIT) și mecanismul alimentar și că a fost găsită o soluție cu ajutorul instrumentelor existente în cadrul AII din 17 mai 2006; constată că nici Consiliul nu a putut pune în aplicare acordul Consiliului European care viza alocarea a 5 miliarde EUR din bugetul UE pentru planul de redresare și de sprijin economic; consideră că vor fi necesare și alte rectificări ale actualelor CFM și AII, bazate pe o evaluare adecvată și ambițioasă;

5. subliniază faptul că trebuie făcută distincția între revizuirea anumitor programe din cadrul CFM actual pe baza evaluării intermediare a legislației care va avea loc în 2010-2011, provocările existente rezultate ca urmare a finanțării insuficiente a rubricilor 4 și 1a și noile provocări, ca de exemplu energia, schimbările climatice, cetățenia, libertatea, securitatea și justiția, lupta împotriva criminalității organizate transfrontaliere, politica externă și de securitate comună (PESC), precum și alte politici asociate noilor competențe prevăzute în Tratatul de la Lisabona și pregătirea noului CFM; subliniază că prelungirea duratei actualului CFM sporește necesitatea de a realiza o revizuire ambițioasă la jumătatea perioadei;

6. subliniază faptul că actualul context și anumite incertitudini legate de procesul de ratificare a Tratatului de la Lisabona, pe de o parte, și finalul actualei legislații parlamentare, rezultatul alegerilor europene și stabilirea noii Comisii în contextul economic actual, pe de altă parte, nu vor permite luarea unor poziții detaliate având ca obiectiv o evaluare ambițioasă în următoarele luni; subliniază totuși că o revizuire ambițioasă ar trebui să constituie o prioritate urgentă pentru noul Parlament și noua Comisie;

⁽¹⁾ JO C 297 E, 7.12.2006, p. 182.

Miercuri, 25 martie 2009

7. consideră, prin urmare, că o revizuire realistă la jumătatea perioadei ar trebui să fie efectuată în trei etape:
- (a) (i) rezolvarea deficiențelor și a aspectelor nesoluționate din cadrul procedurilor bugetare anuale, dacă este posibil adoptând mai multă flexibilitate și, după caz, folosind o parte din marja rămasă sub plafonul resurselor proprii;
 - (ii) analiza evaluării la jumătatea perioadei;
 - (b) (i) pregătirea unei eventuale prelungiri și ajustări a CFM actual până în 2015/2016 pentru a permite o tranziție lină spre un sistem cu un CFM cu o durată de cinci ani care să confere fiecărui Parlament și fiecărei Comisii, pe parcursul mandatelor lor respective, responsabilitatea politică pentru fiecare CFM;
 - (ii) eventuale ajustări și prelungiri ale programelor actuale, în conformitate cu legislația (2010-2011) și cu eventuala prelungire a CFM, lucru solicitat deja de Parlament în repetate rânduri;
 - (c) pregătirea următorului CFM care să înceapă în 2016/2017; această etapă va fi responsabilitatea Parlamentului ales în 2014;

Principii generale

8. reamintește că plafonul resurselor proprii reprezintă 1,31 % din VNB al UE în angajamente și 1,24 % din VNB al UE în plăți; de asemenea, reamintește faptul că în fiecare an rămân disponibile marje semnificative sub plafonul stabilit în cadrul financiar, în special în ceea ce privește plățile (8 300 000 000 EUR în 2007, 13 000 000 000 EUR în 2008, 7 800 000 000 EUR în 2009); mai mult, reamintește că există marje uriașe între plafonul CFM și plafonul resurselor proprii ale UE ⁽¹⁾ (36 600 000 000 EUR în 2010, 44 200 000 000 miliarde EUR în 2011, 45 000 000 000 EUR în 2012 și 50 600 000 000 miliarde EUR în 2013) ⁽²⁾;

9. își confirmă poziția exprimată în rezoluția sa din 29 martie 2007, menționată anterior, prin care sublinia faptul că „legătura politică dintre reforma veniturilor și revizuirea cheltuielilor este inevitabilă și perfect rezonabilă”; consideră că cele două procese ar trebuie derulate în paralel, cu scopul de a le fuziona într-o reformă globală și integrată pentru crearea unui nou sistem de finanțare și cheltuieli al UE cel târziu pentru CFM care va începe în 2016/2017, un sistem care ar presupune ca activitatea de pregătire, inclusiv ratificarea, să fie efectuată în prealabil; solicită examinarea unui sistem care să permită aducerea beneficiilor și obligațiilor la un nivel mai adecvat între statele membre;

10. consideră că totalul resurselor UE nu trebuie să fie afectat de actuala criză economică mondială, chiar dacă VNB al statelor membre nu va mai urma o curbă ascendentă; prin urmare, este convins că UE ar trebui să-și concentreze fondurile pe politici cu o valoare adăugată clară la nivel european, respectând pe deplin principiile subsidiarității, proporționalității și solidarității; reamintește că, în contextul crizei, această valoare adăugată se bazează în mare măsură pe principiul fundamental al solidarității între popoarele Europei;

11. subliniază că buna gestiune financiară și o gestionare mai bună de către statele membre și Comisie prin care să se armonizeze prioritățile politice cu nevoile financiare ar trebui să rămână o prioritate pentru următorii ani și că acest obiectiv ar trebui urmărit prin identificarea prealabilă a priorităților pozitive și negative și nu prin auto-impunerea unor plafoane; consideră așadar că CFM ar trebui să fie caracterizat de un grad mai mare de flexibilitate; subliniază faptul că provocările cu care se confruntă UE (criza alimentară, energetică și criza sectorului financiar) sunt de o amploare rar întâlnită în istoria sa; consideră că un răspuns cu adevărat european la criza din aceste sectoare necesită măsuri legislative și bugetare la nivel internațional;

⁽¹⁾ Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 253, 7.10.2000, p. 42).

⁽²⁾ 1,24 % din plafonul de resurse proprii față de plafonul CFM bazat pe estimarea din 2009 a VNB al UE 27.

Miercuri, 25 martie 2009

12. deoarece prioritățile politice ale Uniunii evoluează în permanență ca rezultat al globalizării, al schimbărilor demografice, al dezvoltării tehnologice, al necesității de asigurare și diversificare a surselor de alimentare cu energie și al schimbărilor climatice, consideră că este esențială reevaluarea și optimizarea cheltuielilor UE pentru a maximiza valoarea adăugată și eficacitatea acțiunilor UE;

13. este convins că o mai mare flexibilitate în cadrul rubricilor și între acestea reprezintă o necesitate stringentă pentru capacitatea funcțională a Uniunii, nu doar pentru a putea face față noilor provocări ale UE, dar și pentru a facilita procesul decizional din cadrul instituțiilor; se așteaptă ca, în temeiul Declarației nr. 1 din AII din 17 mai 2006, Comisia să prezinte inițiative relevante în acest sens în cadrul viitoarelor sale propuneri;

14. reamintește că la punctul 21 din AII se prevede că „în cazul unor circumstanțe neprevăzute, cadrul financiar poate fi revizuit, la propunerea Comisiei, în conformitate cu plafonul aferent resurselor proprii”; critică încă o dată comportamentul irațional al Consiliului care s-a opus în mod repetat utilizării acestei posibilități de revizuire;

15. își reiterează dorința de a vedea o îmbunătățire concretă și rapidă a punerii în aplicare de către statele membre și Comisia a politicilor UE și în special a politicii de coeziune; se așteaptă ca angajamentul comun al Comisiei și Consiliului în numele statelor membre din noiembrie 2008 să simplifice procedurile (în special sistemele de management și control (SMC)), pentru a accelera efectuarea plăților și pentru a genera efecte pozitive asupra bugetelor viitoare; este dispus să ia măsuri politice și administrative dacă situația actuală nu se va schimba; sugerează că simplificarea procedurilor ar trebui să devină o prioritate și în alte domenii, cum ar fi, de exemplu, cercetarea și inovarea și politicile privind IMM-urile;

16. constată că ar trebui să se acorde o prioritate deosebită gestionării eficiente a cheltuielilor UE; constată, de asemenea, că este extrem de important ca alocarea fondurilor să se bazeze pe criterii obiective și pe o evaluare permanentă a randamentului lor; consideră că ar trebui încurajate, în acest sens, parteneriatele de tip public-privat (PPP) solide și eficiente;

17. regretă evoluția lentă a dezbaterii pe tema reformei sistemului de finanțare a bugetului UE, care a devenit și mai urgentă ca urmare a crizei economice; regretă, în special, faptul că nu s-a profitat de ocazia de a stabili un sistem de licitare a drepturilor de emisii de gaze cu efect de seră pentru a lansa o dezbateră politică fundamentală pe tema alocării noilor resurse publice create prin deciziile UE; îndeamnă ca această dezbateră să fie lansată în contextul revizuirii la jumătatea perioadei a CFM actual;

18. constată că o mare parte a obiectivelor UE au fost luate în considerare de statele membre la adoptarea bugetelor naționale; insistă să se înregistreze și să se publice creditele astfel mobilizate în fiecare stat membru pentru a măsura mai ușor eforturile depuse de acestea și a evalua sumele care trebuie prevăzute în bugetul UE pentru domeniile în care eforturile statelor membre trebuie încurajate sau completate;

Observații specifice

19. este hotărât să găsească finanțarea corespunzătoare pentru politici noi sau suplimentare, care ar putea decurge din posibila intrare în vigoare a Tratatului de la Lisabona (ca de exemplu politici pentru energie, spațiu și cercetare în cadrul rubricii 1a; cooperare judiciară în cadrul rubricii 3a; tineret, sport, politici de informare și comunicare, sănătate publică în cadrul rubricii 3b; ajutoare umanitare, Serviciul european pentru acțiune externă în cadrul rubricii 4);

20. reamintește că rubricile 1a, 3 și 4 sunt deja subfinanțate în cadrul actualului CFM; subliniază faptul că politicile suplimentare nu ar trebui să modifice echilibrul dintre principalele categorii ale actualului CFM și nici să pună în pericol prioritățile existente; de asemenea, subliniază faptul că, în cazul în care statele membre vor continua să insiste asupra unei „abordări de 1%”, nu va exista nicio altă modalitate bugetară de a finanța noile priorități; ceea ce ar trebui să constituie un fapt inacceptabil pentru Consiliu și absolut inacceptabil pentru Parlament;

Miercuri, 25 martie 2009

21. consideră că acordarea de mijloace necesare Uniunii pentru a-și îndeplini ambițiile politice în domeniul securității energetice și al combaterii schimbărilor climatice ar trebui să facă parte dintr-o revizuire pe termen scurt, independentă de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona; este dispus să examineze posibilitatea creării unui fond specific în acest scop; subliniază că acest lucru ar trebui să constituie, de asemenea, o prioritate de bază pentru următorul CFM, de preferință printr-un acord global privind modalitățile de finanțare a politicilor din domeniul schimbărilor climatice; preconizează, într-o perspectivă pe termen lung, crearea unei noi categorii care să reunească toate politicile bugetare relevante în materie de combatere a schimbărilor climatice;
22. subliniază necesitatea unei coerențe politice în acest sens și atrage atenția asupra nevoii de a examina toate programele principale sub aspectul schimbărilor climatice, inclusiv programele agricole și de coeziune, cele privind rețelele energetice și de transport și programele de dezvoltare;
23. își reiterează disponibilitatea de a iniția negocieri cu Consiliul în legătură cu propunerile Comisiei de a finanța proiecte pentru energie și rețele (banda largă) în contextul Planului de redresare a UE;
24. subliniază că actualul context de declin economic nu ar trebui să fie folosit ca pretext pentru o amânare, ci dimpotrivă, ar trebui considerat ca o oportunitate de creștere a investițiilor în tehnologiile ecologice;
25. insistă asupra atingerii obiectivului de majorare a fondurilor pentru cercetare și inovare la 3 % din VNB al UE până în 2010; subliniază că cercetarea științifică, infrastructura științifică, dezvoltarea și inovarea tehnologică sunt priorități ale Strategiei de la Lisabona și reprezintă factori-cheie pentru creșterea economică, crearea de locuri de muncă, dezvoltarea durabilă și competitivitatea UE;
26. subliniază potențialul programelor din domeniul educației, culturii și tineretului pentru apropia Europa de cetățenii săi și a promova diversitatea culturală, precum și înțelegerea reciprocă, pe lângă rolul pe care îl joacă educația în atingerea obiectivelor Strategiei de la Lisabona și în adaptarea competențelor la noile provocări și oportunități care apar în contextul crizei economice și financiare și al schimbărilor climatice;
27. reamintește faptul că rubrica 4, „UE ca actor mondial”, rămâne subfinanțată în mod cronic; solicită Comisiei să facă propuneri: privind o perspectivă de finanțare pe termen lung pentru a contribui la realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului; referitoare la angajamente care să decurgă dintr-un acord internațional privind schimbările climatice, independent de ajutorul pentru dezvoltare; pentru prevenirea conflictelor și promovarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului; privind o politică de vecinătate credibilă; și privind PESC/PESA (supuse procedurilor de descărcare de gestiune corsepunzătoare), pentru a evita negocierile repetate și interminabile cu Consiliul din timpul procedurilor bugetare anuale; evidențiază faptul că noile nevoi ar trebui finanțate cu resurse suplimentare;
28. reamintește angajamentele asumate de statele membre în 2005 în vederea atingerii obiectivului de 0,7 % din VNB al UE pentru asistența oficială pentru dezvoltare în 2015; consideră că acordarea de sprijin din bugetul UE poate fi un stimulent util pentru a ajuta statele membre în atingerea acestui obiectiv; își reafirmă dorința de a integra Fondul european de dezvoltare în bugetul general, pentru a spori transparența prin procedurile decizionale urmărite și controlate la nivel parlamentar;
29. invită Parlamentul ales în 2009, din motive de transparență, să includă în structura bugetară normală fondurile care în prezent funcționează în afara bugetului;
- *
- * *
30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.
-